Issandat Jummalat ni kaua ja paljo palluda, et Ta ei wöi sind lasta surra. Kus jäwad muido meie 5 last." — Nemmad seisid keik ukse wahhel ligumata ja kartes. Klaus panni käed kokko, ja nuttis ärdaste. „Ma ei tahhaks surra", ütles temma weike heälega; „ma tahhaksin heal melel teie jure jäda; agga armsal Jummalal ei olle mind tarwis, et teid töita."

„Tössi kül", ütles Kristohw, „Temmal ei olle sind tarwis; Ta ei olle egga lesknaest egga waesi lapsi nälga jätnud, kes agga Temma peäle lootsid; ja nenda kuida Ta sinno läbbi neid töitnud, nenda Ta wöib ka teist ennesele abbiks wötta. Sest ussust pea kinni, kui Ta sind ehk haigusest peästab, ja meie tahhame Tedda palluda. Lapsed tulge seie; Klaus panne käed kokko, nenda sa saad tehha, ja Kadrina, sinna pallu öiete süddamest. Oh, armas Issand, meie olleme keik waesed pattused, anna meile jöudo ja wägge, Sinno pole hoida; wötta ärra

meite süddame waewa, kui Sa ei tahha ärra wötta meie wäljaspiddist hädda ja willetsust. „Issand, Sa ei panne raskemat koorma meie peäle, kui sudame kanda; oh aita meid; aita sedda haiget, aita emma, aita lapsi, anna neile usko ja rahho; anna sedda meile keikile, ja wötta meid ükskord omma taewa-riki. Issa meie" — ja teised sannad pallus Kristohw ka weel. „Ja nüüd, armad lapsed", ütles temma, „lootke agga ikka, et armas Jummal taewas tahhab teile anda, mis teile keige parram on; andke Temmale ommad süddamed, omma ello ja ommad mötted ikka ennam. Kui teil pudust on, siis palluge; kui teile üks assi waewa teeb, siis palluge; oh kui känna saab teie ello ollema, kui teie waggaste ellate Issanda ees; olgo et teie issa ellab ehk surreb, teiega saab siin ja ka seäl iggaweste hea luggu ollema, kui teie armast Jummalat ennestele issaks wöttate Kristusse läbbi, kes teid lunnastanud omma werrega. Piddage käskusid pühhaks."

Eesti-ma-rahwa Kalender 1858. k. 32